

ROLUL POLITICILOR ȘI STRATEGIILOR DE PLANIFICARE FINANCIARĂ ÎN CADRUL ÎNTREPRINDERII

THE ROLE OF FINANCIAL PLANNING POLICIES AND STRATEGIES WITHIN THE ENTERPRISE

Sorina GOROPCEANU,

Programul de Master Gestiunea Financiar-Contabilă a Afacerii, gr. MGFCFA 2501,

Coordonator științific: **Irina ȘCHIOPU**, dr. conf. univ.,

Centrul Universitar „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul
al Universității Tehnice a Moldovei

Rezumat: Într-o economie marcată de schimbări rapide și incertitudine, întreprinderile trebuie să adopte politici financiare eficiente și o planificare financiară riguroasă. Deciziile strategice bazate pe analize și prognoze financiare solide fac din planificarea financiară un instrument esențial pentru stabilitate și dezvoltare durabilă

Scopul principal al cercetării constă în analiza rolului politicilor și strategiilor de planificare financiară în asigurarea stabilității și performanței întreprinderii. Prin această cercetare se urmărește identificarea modului în care o planificare financiară riguroasă și adoptarea unor politici eficiente influențează stabilitatea și performanța întreprinderii, precum și evidențierea beneficiilor unei abordări strategice a resurselor financiare.

Potrivit lui Leonard J. Gitman și Chad J. Joehnk, autori recunoscuți internațional în domeniul finanțelor, planificarea financiară presupune evaluarea resurselor și stabilirea obiectivelor economice, iar politica financiară include deciziile privind finanțarea, investițiile și utilizarea resurselor pentru atingerea acestor obiective, asigurând astfel stabilitatea și performanța întreprinderii [1].

Planificarea financiară în cadrul întreprinderii poate fi clasificată în planificare pe termen scurt, mediu și lung, fiecare având roluri distincte în asigurarea echilibrului financiar. Planificarea pe termen scurt vizează gestionarea lichidităților, cea pe termen mediu urmărește optimizarea resurselor, iar planificarea pe termen lung este orientată către investiții și dezvoltare strategică.

Politicele financiare ale întreprinderii reprezintă un ansamblu de decizii strategice privind utilizarea resurselor financiare, structura capitalului și repartizarea profitului. Principalele obiective ale politicilor financiare constau în maximizarea valorii întreprinderii, asigurarea lichidității, menținerea echilibrului financiar și reducerea riscurilor financiare

În acest context, figura 1 de mai jos ilustrează principalele tipuri de politici financiare ale întreprinderii.

Politica de investiții

- vizează alocarea banilor în proiecte pentru dezvoltare.

Politica de finanțare

- stabilește sursele de capital (proprii sau împrumutate).

Politica de dividend

- determină cât din profit se distribuie acționarilor și cât se reinvestește.

Figura 1. Principalele politici financiare ale întreprinderii

Sursa: elaborată de autor în baza sursei [2]

Împreună, aceste politici asigură echilibrul financiar și contribuie la creșterea valorii întreprinderii pe termen lung.

De asemenea, politicile financiare ale întreprinderii sunt influențate de o serie de factori interni și externi, care determină modul de adoptare a deciziilor privind investițiile, finanțarea și distribuirea profitului.

Factorii interni includ structura capitalului, nivelul de profitabilitate, lichiditatea întreprinderii și capacitatea de autofinanțare. O întreprindere cu o profitabilitate ridicată și o structură financiară echilibrată are o flexibilitate mai mare în adoptarea politicilor financiare, în timp ce o întreprindere cu resurse limitate este constrânsă în deciziile sale strategice.

Factorii externi sunt reprezentați de mediul economic, nivelul inflației, rata dobânzilor, politica fiscală și nivelul concurenței pe piață. De asemenea, instabilitatea economică determină adoptarea unor politici financiare mai prudente, orientate spre reducerea riscurilor.

În ansamblu, acțiunea combinată a acestor factori influențează eficiența politicilor financiare, iar implementarea coerentă a acestora contribuie semnificativ la asigurarea echilibrului financiar și la creșterea valorii întreprinderii pe termen lung, evidențiind rolul esențial al planificării financiare în cadrul managementului financiar.

În această ordine de idei, **impactul acestor factori nu rămâne doar la nivel teoretic, ci se materializează în rezultate concrete la nivelul organizației.** Aceste efecte se reflectă, la nivel organizațional, fiind evidențiate prin multiple beneficii prezentate în figura 2:

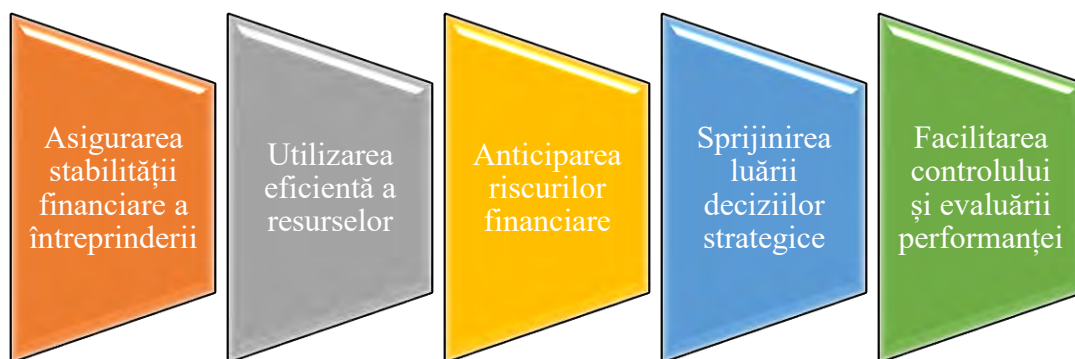

Figura 2: Beneficiile planificării și politicilor financiare pentru performanța întreprinderii

Sursa: elaborată de autor

Astfel, planificarea și politicile financiare depășesc simpla organizare a resurselor și deciziilor financiare, contribuind la consolidarea stabilității și la îmbunătățirea capacității de adaptare a întreprinderii în mediul economic actual.

O dificultate frecvent întâlnită în cadrul întreprinderilor o reprezintă absența unei planificări financiare riguroase și a unor politici financiare bine fundamentate. În multe cazuri, deciziile financiare sunt adoptate reactiv, pe termen scurt, fără o abordare strategică integrată, ceea ce limitează capacitatea de anticipare a riscurilor și de utilizare eficientă a resurselor. Această lipsă de coerență poate genera vulnerabilități în gestionarea fluxurilor financiare, tensiuni de lichiditate și o reducere a performanței economico-financiare, afectând în mod direct sustenabilitatea activității întreprinderii.

Totuși, la nivel internațional, datele arată o tendință de modernizare a procesului de planificare financiară în întreprinderi, tocmai ca răspuns la problemele menționate anterior.

Conform studiilor McKinsey & Company privind transformarea funcției financiare, companiile care utilizează planificare financiară integrată și analiză de scenarii înregistrează [1]:

- ❖ creșterea acurateței prognozelor financiare cu **20–40%**,
- ❖ reducerea timpului de bugetare cu **30–50%**,
- ❖ îmbunătățirea eficienței costurilor cu aproximativ **15–25%**.

Un alt studiu efectuat de The Hackett Group, arată că întreprinderile cu sisteme avansate de FP&A (Financial Planning & Analysis) obțin: [2]

- ❖ costuri ale funcției financiare mai mici cu **aprox. 20%** față de media pieței,
- ❖ o îmbunătățire a productivității proceselor financiare cu **20–30%**,
- ❖ o reducere semnificativă a ciclului de raportare financiară (până la **40% mai rapid**).

Aceste tendințe confirmă faptul că politicile financiare nu mai au un caracter rigid, ci unul flexibil, adaptabil și orientat spre anticiparea schimbărilor din mediul economic.

În concluzie, planificarea financiară și politicile aferente nu se limitează la organizarea resurselor, ci definesc direcția de dezvoltare a întreprinderii. O abordare strategică și bine fundamentată permite nu doar reacția la schimbările mediului economic, ci și anticiparea acestora, transformând riscurile în oportunități.

În același timp, rezultatele evidențiază că întreprinderile care tratează planificarea financiară ca pe un proces continuu și integrat obțin un control mai bun asupra performanței și o capacitate sporită de adaptare. Prin urmare, succesul pe termen lung depinde tot mai mult de calitatea deciziilor financiare și de modul în care acestea sunt corelate cu obiectivele strategice ale întreprinderii.

Cuvinte-cheie: planificare financiară, politici financiare, stabilitate economică

Abstract: In today's rapidly evolving and highly uncertain economic environment, enterprises are increasingly required to adopt efficient financial policies and implement rigorous financial planning systems. These elements are no longer optional, but essential instruments for ensuring financial stability, improving performance, and supporting sustainable long-term development. Strategic financial decisions based on accurate analysis and forecasting allow companies to better allocate resources, anticipate risks, and maintain competitiveness in the market.

The main objective of the research is to examine the role of financial planning and financial policy strategies in ensuring the stability and performance of enterprises. The study emphasizes how structured financial planning, combined with coherent financial policies, directly influences financial equilibrium, enhances decision-making efficiency, and contributes to the overall development of the organization. It also highlights the benefits of a strategic approach to financial resource management, especially in conditions of economic uncertainty.

According to internationally recognized authors Leonard J. Gitman and Chad J. Joehnk, financial planning represents the process of evaluating available financial resources and establishing economic objectives. Financial policy, on the other hand, refers to the set of decisions related to financing, investment, and the allocation of resources aimed at achieving these objectives. Together, these two components form the foundation of financial management and ensure both stability and performance within the enterprise.

Financial planning is generally divided into three levels: short-term, medium-term, and long-term planning. Short-term planning focuses primarily on liquidity management and ensuring that the enterprise can meet its immediate financial obligations. Medium-term planning is oriented toward optimizing resources and improving operational efficiency. Long-term planning, meanwhile, is focused on strategic investments, growth, and the overall development of the enterprise. Each of these levels plays a distinct but interconnected role in maintaining financial balance and supporting organizational objectives.

Financial policies represent a set of strategic decisions regarding the use of financial resources, capital structure, investment choices, and profit distribution. The main objectives of these policies include maximizing the value of the enterprise, ensuring adequate liquidity, maintaining financial equilibrium, and minimizing financial risks. These objectives are crucial for sustaining long-term competitiveness and financial stability.

The effectiveness of financial policies is influenced by both internal and external factors. Internal factors include capital structure, profitability levels, liquidity position, and the firm's ability to generate internal financing. Enterprises with strong profitability and a balanced financial structure have greater flexibility in decision-making, while those with limited resources face more constraints.

External factors include macroeconomic conditions, inflation rates, interest rates, fiscal policies, and market competition. Economic instability often forces enterprises to adopt more cautious and risk-averse financial strategies.

The combined influence of these factors significantly shapes the quality and effectiveness of financial decision-making. When properly implemented, financial policies contribute to maintaining equilibrium within the enterprise and increasing its long-term value. Thus, financial planning becomes a central element of modern financial management.

In addition, the impact of these factors is not only theoretical but also observable in practice through concrete organizational outcomes. The absence of structured financial planning is a common challenge in many enterprises. In such cases, financial decisions are often made reactively, focused on short-term needs rather than long-term strategy. This approach limits the ability to anticipate risks, weakens resource efficiency, and can lead to

liquidity problems and reduced financial performance, ultimately affecting organizational sustainability.

However, international research shows a clear trend toward the modernization of financial planning processes. According to McKinsey & Company studies on the transformation of financial functions, enterprises that use integrated financial planning and scenario analysis achieve a 20–40% improvement in forecasting accuracy, a 30–50% reduction in budgeting time, and approximately 15–25% improvement in cost efficiency.

Similarly, research conducted by The Hackett Group shows that organizations with advanced Financial Planning & Analysis (FP&A) systems benefit from up to 20% lower financial function costs, 20–30% higher productivity in financial processes, and up to 40% faster financial reporting cycles.

These findings demonstrate that financial policies and planning are evolving from rigid and static systems into flexible, adaptive, and forward-looking mechanisms. Modern financial management increasingly focuses on anticipating economic changes and responding proactively rather than reactively.

In conclusion, financial planning and financial policies play a far broader role than simple resource organization. They represent fundamental mechanisms that define the strategic direction of enterprise development. A well-structured and consistent financial planning process enables organizations not only to react to changes in the economic environment but also to anticipate them and transform potential risks into opportunities.

At the same time, enterprises that treat financial planning as a continuous and integrated process achieve better control over performance, improved efficiency in resource allocation, and greater adaptability to market changes. Therefore, long-term organizational success increasingly depends on the quality of financial decisions and their alignment with the strategic objectives of the enterprise.

Keywords: *financial planning, financial policies, economic stability*

Bibliografie:

1. Gitman, L. J., & Zutter, C. J. Principles of Managerial Finance (15th ed.). Pearson Education., ISBN-13: 9780357438480, Cengage Learning., 2021.
2. Brealey, R. A., Myers, S. C., Allen, F., & Edmans, A. (2022). Principles of Corporate Finance (14th ed.). McGraw-Hill Education.
3. McKinsey & Company. (2022). Putting the ‘A’ back in FP&A. Disponibil pe: <https://www.mckinsey.com/>.
4. The Hackett Group. (2022). AI in Financial Planning & Analysis: From Reporting Burden to Decision Advantage. Disponibil pe: <https://www.thehackettgroup.com/>